

[Undervisningsministeren.]

Disse regler søges nu overført til folkeskoleloven (§ 17). Skolebibliotekerne bliver samtidig obligatoriske for kommunerne og bringes i øvrigt ind under de almindelige bestemmelser om folkeskolens undervisningsmidler.

Den hidtidige bestemmelse om forsøgsarbejde er udvidet til også at omfatte det praktiske pædagogiske udviklingsarbejde, der udfolder sig i en række skoler (lovforslagets § 18).

Den gældende bestemmelse om skolenedlæggelser er ændret derhen, at mindst 50 pct. af beboerne (mod tidligere 80 pct.) skal fremsætte krav om afstemning, før en sådan iværksættes. Dernæst skal 75 pct. (mod tidligere 80 pct.) ønske skolen opretholdt for at få dens nedlæggelse udskudt til efter næste kommunevalg (§ 22).

Der stilles i § 23 krav om en årgangdeling af eleverne, men amtsrådet får adgang til at dispensere i de tilfælde, hvor de geografiske forhold nødvendiggør en fravigelse af dette princip.

Kommunerne får efter forslaget § 26 pligt til befordring af eleverne på 1.-3. klassetrin til og fra skole, hvis skolevejen overstiger 2½ km mod hidtil 3½ km. Der bliver endvidere pligt til befordring af børn i børnehaveklasser efter samme regler som for skolens 1.-3. klasser. Endelig får kommunerne adgang til at etablere befordring mellem børnehaven og skolen for børn i børnehaveklasserne.

Lovforslagets § 27 udvider mulighederne for ansættelse af lærere, der har gennemgået anden uddannelse end den almindelige læreruddannelse. Endvidere åbnes der adgang til ansættelse af personale med særlig uddannelse til varetagelse af pædagogiske arbejdsopgaver, der ligger uden for den normale undervisning, jfr. § 28.

Endelig er de i foråret vedtagne bestemmelser om dispensation fra den udvidede undervisningspligt i §§ 33-34 ændret derhen, at de først kan anvendes, efter at eleverne har modtaget 8 års undervisning mod hidtil 7 år.

Med hensyn til lovforslagets økonomiske konsekvenser vil jeg gerne først gøre den bemærkning, at den allerede omtalte bemyndigelse til at styre lærertimeforbruget vil indebære en meget væsentlig begræns-

ning af den hidtil konstaterede stigning i lærerlønsudgifterne, som i de seneste år har påført staten en årlig merudgift på ca. 80 mill. kr. og kommunerne ca. 50 mill. kr. De anslåede merudgifter ved reformen, der nærmer sig 200 mill. kr. for staten i 1976-77, vil altså for en dels vedkommende blive finansieret ikke gennem en forhøjelse af klassekvotienterne, som nogle har frygtet, men ved at stabilisere disse på det nuværende, yderst rimelige niveau. Dernæst vil reformens gennemførelse ikke fritage folkeskolen for på linje med de øvrige uddannelsesområder at blive inddraget under de igangværende sparebestræbelser, og jeg føler mig overbevist om, at det vil kunne lade sig gøre at finde frem til endog betydelige besparelsesmuligheder inden for folkeskolen, som kan gennemføres uden skade for reformen. Forslag og beregninger vedrørende besparelsesmuligheder vil blive forelagt folketingets undervisningsudvalg.

Hermed anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling, og jeg giver samtidig mit tilsagn om al mulig forhandlingsvilje omkring dette forslag, som jo i ganske særlig grad vedrører hele befolkningen.

Jeg tillader mig endvidere for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om uddannelsesstøtte*.

Lovforslaget har til hensigt at skabe hjemmel for, at Statens Uddannelsesstøtte til brug for behandlingen af ansøgninger om støtte kan kræve oplysninger direkte hos skattemyndighederne om en uddannelsessøgendes forældres indtægts- og formueforhold i de tilfælde, hvor den uddannelsessøgende ikke kan opnå forældrenes tilladelse til, at skattemyndighederne meddeler sådanne oplysninger.

Baggrunden for lovforslaget er afskaffelsen pr. 1. august 1971 af de såkaldte bruderkelæringer. Efter denne ordning kunne uddannelsessøgende, der ellers alene ville være berettigede til at oppebære den forældreindtægtsbestemte uddannelsesstøtte, tildeles støtte uafhængigt af forældrenes økonomiske forhold, hvis det dokumenteredes, at al forbindelse med hjemmet var afbrudt på grund af uoverensstemmelse. Ordningen blev afskaffet efter indhentet udtalelse fra Rådet for Uddannelsesstøtten, der dog samtidig